

## **Posudek oponentky diplomové práce**

Autorka diplomové práce: **PAVLÍNA VOSECKÁ**

Název diplomové práce: **Osoba blízká**

Oponentka diplomové práce: **JUDr. Kristýna Spurná**

Diplomová práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 ze dne 2. 8. 2011, kterým se stanoví postup při ověřování originalnosti vysokoškolské kvalifikační práce, prověřena antiplagiátorským programem THESES, který vykázal shodu diplomové práce s jinými díly v rozsahu 7 %.

Autorka předložila diplomovou práci na téma osoby blízké. Zvolené téma je spíše netradiční a vyžadovalo nemalou invenci diplomantky. S touto nelehkou úlohou si však autorka zdárně poradila a podařilo se jí zpracovat kvalitní a čtivou diplomovou práci. Pozitivně je třeba zhodnotit nutnost mezioborové provázanosti a znalostí.

Diplomová práce má 69 stran, splňuje tedy stanovený rozsah více než dostatečně. Z formálního hlediska je práce na dobré úrovni, obsahuje malé množství chyb v interpunkci, překlepu apod. Je evidentní, že diplomantka nezanedbala jazykovou a gramatickou korekturu, drobná pochybení jsou vzhledem k rozsahu diplomové práce nevýznamná.

Práce je doplněna solidním seznamem použité literatury. Drobnou výtku má oponentka k nerespektování citační normy (chybějící počet stran, chybné citace u článků). Autorka čerpala nejen z odborné knižní a časopisecké literatury, právních předpisů, ale také z komentářů a v neposlední řadě z internetových zdrojů. Kladně je třeba hodnotit poměrně obsírnou práci s judikaturou, což vzhledem ke zvolenému tématu přímo vybízelo. V některých pasážích se však diplomantka zbytečně uchýlila k pouhému přepisu delších pasáží judikátů (např. str. 21, 23, 31, 48). V případě judikátů by bylo vhodnější podrobněji rozebrat dané rozhodnutí a lépe jej zpracovat do textu.

Předkládaná práce je opatřena standardním poznámkovým aparátem, který vhodně doplňuje a zpřehledňuje samotný text práce. Autorka jej využila především k odkazům na použité prameny a judikáty.

Autorka se řádně držela stanovené osnovy, zcela nepodstatné je odchýlení označení kapitol od původního zadání diplomové práce. Pro svoji práci zvolila metodu studia a analýzy odborné literatury, judikatury, právních předpisů a důvodové zprávy k občanskému zákoníku, dále metodu popisnou a komparační. Tyto metody lze zhodnotit jako vhodně vybrané i aplikované. V úvodu si diplomantka stanovila nejen cíl celé práce, ale také cíl každé kapitoly, což svědčí o dobré organizovanosti a schopnosti určit si směr, kterým se bude text ubírat. Hlavním cílem tak bylo podrobně zanalyzovat a popsat pojem osoby blízké z hlediska občanského práva a učinit rozbor právní úpravy tohoto pojmu a institutů s ním souvisejících. Dílčí cíle, stejně jako ten základní, byly naplněny.

Práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do šesti samostatných kapitol a je ukončena cizojazyčným resumé v anglickém jazyce. Jednotlivé kapitoly a podkapitoly na sebe logicky navazují, autorka se snažila přejít od obecného ke konkrétnímu a podrobnějšímu. Práce je dostatečně přehledná a pro laického i pro kompetentního čtenáře dobře srozumitelná.

První kapitolu po úvodu věnovala autorka obecnému úvodu pro problematiku. Seznámila čtenáře se stručným vývojem právní úpravy, s pojmem osoby blízké a pojmy s tématem souvisejícími. Na str. 9 se v rámci exkurze do trestního práva zmiňuje o možnosti odepřít výpověď v případě nebezpečí trestního stíhání dané osoby či osoby blízké. Ustanovení § 100 odst. 1 TrŘ však hovoří i o možnosti odepřít výpověď právě ve vztahu k osobě blízké bez dalších podmínek.

Druhá, třetí a čtvrtá kapitola představují stěžejní část celé práce. Autorka v druhé kapitole rozebírá v občanském zákoníku explicitně vymezené osoby blízké, tedy příbuzné v řadě přímé, sourozence a manžele nebo partnery. Na str. 14 je poněkud zavádějící tvrzení, že otcovství určené souhlasným prohlášením je v rozporu s biologickou realitou, což ale nemusí být pravdou v případě, že otcovství takto prohlašuje skutečný biologický otec. V podstatě celý druhý odstavec na této straně je mírně nepřehledný.

Třetí kapitola je zaměřena na osoby v poměru rodinném či obdobném, autorka zkoumá, za jakých podmínek jsou či naopak nejsou tyto osoby osobami blízkými, případně od jakého okamžiku je lze za osoby blízké považovat. Následující čtvrtá kapitola se věnuje případům, ve kterých může být právnická osoba osobou blízkou, pouští se také na pole právní úpravy dle insolvenčního zákona.

Jako diskutabilní vnímá oponentka zařazení páté kapitoly, resp. většiny jejího obsahu, nicméně to nemění nic na tom, že se jedná o zdárně zpracovanou složitou problematiku relativní neúčinnosti právního jednání.

Kladně je třeba ohodnotit to, že práce neobsahuje zásadní věcné nedostatky a také odvahu zpracovat nelehké multidisciplinární téma. Naopak oponentka by uvítala více vlastních názorů autorky na právní úpravu, případně předestření více sporných bodů, zaujetí stanoviska k nim a odůvodnění takového závěru.

Oponentka postrádá úvahy de lege ferenda, při obhajobě by se tedy diplomantka mohla zamyslet nad možnostmi změny současné právní úpravy.

Práci lze považovat za komplexní, přehlednou a originální. Způsob vyjadřování je vesměs srozumitelný a adekvátní zpracovávané problematice.

**Přes uvedené drobné výhrady doporučuje oponentka předloženou práci k ústní obhajobě, neboť splňuje všechny požadavky, které jsou na ni kladeny, a předběžně ji hodnotí známkou výborně v závislosti na průběhu samotné obhajoby.**

V Plzni dne 21. 5. 2023

.....  
JUDr. Kristýna Spurná